

Σχόλια. Εὐφημία^{5ω}.] ἐνθετούσι τοις μέσοις αἱ μο-
σαῖς στίχων λ.5. ὃνοι φράστοι ὀκτὼ ιαμβίκοι τείμε-
τροι, οἱ ἔξη δύο αἱ συάρτητοι παντελῶς καὶ τολυχη-
ματιστοί, ἀγκάτως τούς πόδας κειρόμενοι ἔχοντες. μι-

Πά. Σὺ δὲ εἶ πέ; Χρηστός τις; χειρομολόγως. Πά.
οίμωζέν μου.

Χρι. Ω δαμόνει τα θεῖα μὴ φαύλως φέρε.
Ως ἔστι βάκιδος χρυσοῦ μὲς αἴτιρες λέγων
Εἰς τὰς νεφελοκοκκυγίας. Πά. καὶ πειταπῶς
Ταῦτ' οὐκέχρυσο μολόγχησσον, ἀρὸν ἐμὲ τὴν πό-
λιν

Τινεὶς δὲ οἰκίστας. Χρη. τὸ θεῖον σύνεποδήζε με.

Πρ. Αλλ' οὐδὲν οἶον ἔστιν αἴκουσαγ γῆμεπῶν.

Χρι. Αλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιάρη τε κοεῖθ-
ναι

Ἐν ταυτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶν.

Πρ. Τι οὐδὲ περὶ τοῦτο ἔμοι^κ Κοεινόιων;
Χρ. Ηνίκα^τ ὁ Βάκις τέτο, περὶ τὸν αἴρει
Περὶ τοῦ Πανθέρα θύσα λαβούσταιχακειόν,
Ος δὲ^κ ἐμή^μ ἐπέων ἔλθη πεφτισα πεφοή-
της,

Ταῦ δούλῳ ἴμετιον καθαέσσον, καὶ κανὼν πέδιλα.
Πφ. Ενει καὶ τὰ πέδιλα; Χρι. λαβεῖ τὸ βυθίον,
Καὶ φιάλης δοῦνα καὶ σπλάγχνων χεῖρ ὅπι-
πλῶνα.

Πρ. Καὶ σλέγχα διδόνεται. Χρι. λαβέ τὸ
βυζλον.

Καὶ μὲν θέσπιε κοῦρε ποιῆσται τὸν ἀριστερὸν λάθος,
Αἰετὸς ἐν νεφέλησι γνήσεα. αἴδενε μὴ διέλθει,
Οὐκέσσον οὐ δύναμον. οὐδὲ μὲν αἰετός. εἰ δρυκολόγος πίπης.
Πφ. Καὶ τῶν τετρανταῖν τῶν ταῦθα; Χρι. λαβεῖ τὸ βυ-

Πρ. Οὐδὲν ἀρέμοι Θέαδ' ὁ γενομός θυτοῖ.
Ον ἐγὼ αὖθις τὸ Απόλλων Θέατρον γέμαντα
Αὐτῷ εἶπεν αὐτῷ οὐρανος, ιών δικιάς ἀλλὰν
Λυπῇ θύσιας καὶ σλαγχνήσεις έπιθυμεῖ,
Διὸ τότε γένη τύπειν ἀπόν πλευρῶν τομετα-
ξύ.

Χρι. οὐδὲν λέγειν σῆμασε. Πει. λαβεῖ Τὸ Βυ-
ζαντίον.

Καὶ φείδου μηδὲν, μήδ' αἴτε τὸν νεφέλην.
Μήτ' ἡδὲ Λάδι μπωτή. μήτ' ἡδὲ ὁ μέγας Διοσκεί-
ς πα.

Σχόλια. Μὴ φαινόμενος φέρε.] ἀντί τοῦ μὴ αἰδηθούσου τοῖς
χρηστοῖς. Ως ἔτις Βάκιδος.] νίς Φιλάρεις ὁ Εφέσιος φη-
σιν γράψωε. Σίευλλαρι ἡ τεσσερή χρονία. ὃν ἡ μηδὲ θεῖν νίς
δέξται τοιοῦτον φησίν, Απόλλωνος ἀδελφή. βῆ, Ερυ-
θραια, γῆ, οὐ Σαρδιανή, καὶ Βάκιδος ὄμοιώς τεσσερή, οὐ μηδὲ,
ἔτι Ελεώνος τὸ Βοιωτίας, δῆ, Αθηναῖος, δῆ, Αρκάς, Θεό-
πομπος, δῆ, σὺ τῇ θεῷ Φιλιππικῶν τετέλλα πολλὰ
πολλὰ τῷ Βοιωτῷ Βάκιδος, ισορεττοῦδοξα, καὶ οὐτε ποτὲ
τῷ Δακεδαμονίων μανείᾳς ταῖς γυναικας εἰπάθηρε,
Απόλλωνος αὐτοῖς τὸν καθαρτὸν δόντος. Αλλ' οὐδὲν
οὗτος ἐστιν ἀκεβάτος, τοῦτον δὲ οὐδὲν κωλύνοντες οὐδὲν τοῦτο
τῷ χρηστῷ. οὐτων γε ἐλέγουν πλειστεροισι. οὐδὲν οὗτος
αντί τοῦ οὐδὲν κωλύων. Τὸ μεταξὺ Κοσίν τοῦ τοῦτος τοῦ
τελεόμενον χρηστον, εἰς τὸ μέτρον τοῦτο Κοσίνθου καὶ Σι-

Α μέτα τοῦ ἀσωάτητον τοῦτο γενομένῳ. οἱ δὲ ἀλλοι ὡς
οἱ φρῶτοι. οἱ μὲν τοι γενομοί θεῖοι. ὅπερ τοις δύο θέσε-
σι πατέτελε τοῦτο γεγονός. ἐπαγγεῖ δὲ αρδες τὸ εὐφη-
μία, ἐπιπών τὸ μή.

*PI. Tu autem es quis? FAT. quis? Fatidicus.
PI. Luge nunc.*

*FAT. O felix, diuina ne agrè feras,
Quòd est Bacidis oraculum, manifestè dicens
In nephelococcigias. PI. Et postea quomodo
Hæc non vaticinabar is tu, ante me ciuitatem
Hanc habitaſſe? FAT. Diuinum impediū
me.*

P I. Sed nihil potens est audire verba.

*FAT. Sed quando habitabunt lupi, albaq; cor-
nices*

In eodem in medio Corinthi & Sicyonis?

P.I. *Quid igitur conuenit certè mihi Corinthiorum?*
FAT. *Enigmaticè dixit Bacis hoc ad aërem, Primùm terra sacrificare albus tricas arietem. Qui autem meorum verborū venerit primùm*

*propheta,
Huic dare vestem puram & noua calceamenta.*

PI. Insunt & calceamenta? FAT. accipe librum,

*Etphalam dare, & visceribus manum imple-
re.*
*Pt. Et viscera dare insunt. F AT. accipe librū.
Et siquidem diuine fili facis hæc, sic in iubeo,
Aquila in nebulis fies, si autem non dabis,
Non eris, non turtur, non aquila, non drycola-
ptes.*

P1. Ethac insune hic. FAT. accipe librum.

P. Nihil certè simile est vaticinio huic,

Quod ego apud Apollinem exscripsi.

*At postquam homo veniens inglorius, superbus,
Tristificet sacrificantes, & capere viscera cupiat,
Iam tunc oportet verberare ipsum laterum in
medio.*

*FAT. Nihil dicere puto te. Pl. accipe librum,
Et parce nihil, neque aquilæ in nebulis,
Neque si Lampo esset, neque si magnus Diopi-
thes.*

κυῶνος. ἐπεὶ δὲ ἡ πόλις μετέχει οὐρανὸς καὶ γῆς ὁ μυρταῖ,
ἄλλως. Αἰσωπῷ τῷ μυθογέραφῳ χαραμψά φέρε πλάνου
ὁ Θεός εἶπεν, εἰς τὸ μέρον κτίσι κοείνου καὶ Σικουῶνος.
Εὔφορος γάρ αὖτη καρό. τὸ δὲ ὅλον παιᾶν. Πανδώρᾳ.]
τῇ γὰρ ἐπειδὴ παντεῖ καὶ τὸ ζεῦ δωρῆται. αὐτὸν δὲ ζεῖ-
δωρος καὶ ἀντιστρέφει. Αἴστος δὲν νεφέληγον.] σύχα πάλις
τοῦτο φυσιν. ἀλλ᾽ ὅτι χρησμὸς ἦν τοῖς Αθηναίοις δε-
δομένος τοῦτον αὐξήθειεθαι, ὃντας τῆς ἄλλων
δράσιν ἐν ταῖς νεφέλαις προσύχει. τοῦτον καὶ αὐτὸν εἰς τὸν
Πειδέταρον πλάτεται, ὅπως ἀντι λάβῃ. τούτου δὲ καὶ
ἐν τοῖς Ιππεῖσι μέρηνται, ὡς εἰς τὸν πόλιν δοκοῦσθος
εἰρῆσθαι ἐν τοῖς Βάκιδος. Αὐτῷ ἐπειδὴν ἀκληπτος.] τῷ αὐ-
τῷ μέτρῳ ἀνταπλάτεται Καὶ αὐτὸς χρησμόν. Σπλαγ-
χνένεν] σπλαγχνών μεταλαβεῖν. Μάτ' ἦν Λάμπων]